

Đưa Tay Giụi Mắt Tan Chăng Mộng

Người đàn bà ấy
Dáng gầy gầy
Tóc mây bồng bạc
Gió vờn sóng gợn hai bờ vai...

Người đàn bà ấy
Nhớ thương ai
Mắt buồn thăm thẳm
Hai bàn tay như nắm trọn một đời nhớ thương?

Tôi, một kẻ qua đường
Dừng chân nhìn lá đổ
Nhìn hoa vàng đang nở
Bất ngờ gặp mắt ai...

Đôi mắt như mắt nai
Viên long lanh nước mắt
Tôi nhớ ời Đà Lạt
Gió thổi chiều sương xưa...

Gió thổi con trăng mờ
Khi mặt trời muốn khóc
Khi lòng tôi đầy thơ
Ai ngày xưa con gái mười bảy tuổi sang sông...

*Ai ngày xưa má hồng
Sao bây giờ bồng bạc
Đôi bờ vai gió rung
Hay núi rừng đang chuyển?*

Em ơi anh mộng huyền hay trời đang về chiều? Em, cái dáng yêu kiều, bước đi cho anh nhớ...

Trần Văn Lệ

